

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

3158 *Reial decret 134/2010, de 12 de febrer, pel qual s'estableix el procediment de resolució de restriccions per garantia de subministrament i es modifica el Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica.*

La Llei 54/1997, de 27 novembre, del sector elèctric, disposa a l'article 25 que el Govern pot establir els procediments, compatibles amb el mercat de lliure competència en producció, per aconseguir el funcionament de les unitats de producció d'energia elèctrica que utilitzin fonts de combustió d'energia primària autòctones, fins a un límit del 15 per cent de la quantitat total d'energia primària necessària per produir l'electricitat demandada pel mercat nacional, considerada en períodes anuals, i adoptar les mesures necessàries adreçades a evitar l'alteració del preu de mercat.

D'altra banda, el mercat de producció d'energia elèctrica que regula el Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica, constitueix una peça bàsica en l'esquema regulador del sector elèctric introduït per l'esmentada Llei 54/1997, de 27 de novembre, una de les metes de la qual és aconseguir una millora de l'eficiència mitjançant la introducció de mecanismes de mercat en les activitats que es poden realitzar en condicions competitives.

La garantia del subministrament als consumidors elèctrics posa de manifest la importància de mantenir oberta l'opció dels combustibles d'origen autòcton. En aquesta qüestió, la generació tèrmica amb centrals que utilitzen carbó com a combustible a més a més, aporten normalment, llevat d'indisponibilitats puntuals sobrevingudes, un grau de fiabilitat adequat per garantir l'operació correcta del sistema i el subministrament elèctric, ja que es tracta d'una producció gestionable i proveïdora de serveis d'ajust del sistema.

A tot això, s'hi ha d'afegir el caràcter estratègic de la producció amb carbó autòcton. En aquest sentit, atès que les centrals que utilitzen carbó autòcton proveeixen aquest servei i que el carbó autòcton pot ser utilitzat fins a un màxim del 15 per cent de la quantitat total d'energia primària necessària per produir la demanda d'electricitat en còmput anual, es fa necessari utilitzar-lo, en unes quantitats no més grans de les que preveu el «Pla nacional de reserva estratègica de carbó 2006-2012 i Nou model de desenvolupament integral i sostenible de les comarques mineres», per evitar que el parc generador de les centrals de carbó desapareguin a curt termini, i es perdi així un suport estratègic important per portar a terme els compromisos adquirits.

Per aconseguir els objectius assenyalats, a l'article únic del Reial decret s'aprova el procediment de resolució de les restriccions per garantia de subministrament que s'identifiquen en el programa diari base de funcionament i prèviament al procés de modificació de programes per a la resolució de les restriccions tècniques del sistema.

El procés de resolució de restriccions per garantia de subministrament, que figura a l'annex I d'aquest Reial decret, consisteix a realitzar sobre el programa diari base de funcionament les modificacions necessàries per complir els esmentats criteris de seguretat de subministrament, amb el menor impacte econòmic i mediambiental possible, i respectant les limitacions que calgui establir per seguretat del sistema.

També s'estableix l'aplicació posterior d'un mecanisme per a la reducció dels valors programats que sigui necessària, per tal d'obtenir un programa equilibrat en generació i demanda, després de realitzar les modificacions necessàries per resoldre les restriccions per garantia de subministrament, i una vegada tingudes ja en compte les modificacions de programa per solució de restriccions tècniques el saldo net horari del qual representi una reducció del programa base de funcionament. Aquest mecanisme de reducció dels

programes de producció s'ha d'aplicar sobre les instal·lacions tèrmiques de producció emissores de CO₂, seguint un ordre de mèrit descendent dels nivells d'emissió de CO₂ de les diferents instal·lacions, i respectant les limitacions de programa que s'hagin d'establir per seguretat del sistema elèctric.

Per aplicar aquest mecanisme, s'ha previst que la Comissió Nacional d'Energia supervisi els valors d'emissió de cada una de les instal·lacions tèrmiques de producció, comunicats pels subjectes titulars d'aquestes, com a pas previ a la utilització d'aquests valors per part de l'operador del sistema. Els valors d'emissió esmentats han de ser coherents amb el contingut dels informes verificats d'emissió notificats pel titular en el marc de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

S'ha previst igualment que la Comissió Nacional d'Energia pugui sol·licitar informació sobre les ofertes presentades al mercat diari per les centrals que utilitzen carbó autòcton com a combustible, així com per les altres instal·lacions tèrmiques de producció emissores de CO₂ que poden participar en el procés de reducció de programes posterior a la resolució de restriccions per garantia de subministrament, a fi de detectar l'existència d'indicis de pràctiques restrictives de la competència.

S'inclouen així mateix, d'una banda, un annex II on es defineixen les centrals que queden adscrites a aquest procés com a unitats venedores, la metodologia de càlcul per establir la retribució de l'energia lliurada i els volums màxims anuals de producció que es poden programar en el procés de resolució de restriccions per garantia de subministrament i, d'una altra, un annex III on es regulen els drets de cobrament de les unitats el programa de les quals resulti reduït en el procés per a la compensació de les modificacions per solució de restriccions per garantia de subministrament.

Tot això determina la necessitat d'introduir en el Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica, les modificacions necessàries per distingir dins dels serveis d'ajust del sistema el servei de la resolució de restriccions per garantia de subministrament.

El mecanisme que regula aquest Reial decret té caràcter transitori i la posada en marxa queda vinculada al desplegament i l'aprovació dels procediments d'operació i, si s'escau, al que conté l'article 108.3 del Tractat de Lisboa, que en permetin la implantació.

Aquest Reial decret ha estat objecte de l'informe 29/2009 de la Comissió Nacional d'Energia, aprovat pel seu Consell d'Administració en la reunió de data 16 de novembre de 2009, i per elaborar-lo s'han tingut en compte les al·legacions formulades en el tràmit d'audiència efectuat a través del Consell Consultiu d'Electricitat; així com l'informe de la Comissió Nacional de la Competència, aprovat pel seu Consell en la reunió de data 25 de novembre de 2009.

La Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics ha examinat el present Reial decret en la reunió de 22 d'octubre de 2009.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per determinar les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i les bases del règim miner i energètic, respectivament. En aquest aspecte es pot assenyalar que, pel contingut de les disposicions, la Llei no resulta un instrument idoni per al seu establiment i està justificada l'aprovació mitjançant un Reial decret.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 12 de febrer de 2010,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del procediment de resolució de restriccions per garantia de subministrament.*

1. S'aprova el procediment de resolució de restriccions per garantia de subministrament, en els termes que estableix l'annex I d'aquest Reial decret.

2. A l'annex II, es defineixen les centrals que queden obligades a participar en aquest procés com a unitats venedores, així com la metodologia de càlcul del preu de retribució de l'energia i la manera de fixar els volums màxims de producció anuals que poden ser programats en el procés de resolució de restriccions per garantia de subministrament.

Aquestes centrals han de presentar a la Comissió Nacional d'Energia una carta de compromís d'adquisició de carbó autòcton fins a 2012 per cada un dels subministradors, inclòs el gestor de l'emmagatzematge estratègic temporal de carbó, segons defineix l'annex II. La carta s'ha de presentar en el termini de dos mesos a comptar del dia de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

3. A l'annex III, es defineixen els drets de cobrament de les centrals termoelèctriques de generació que vegin reduïts els seus programes en la resolució de les restriccions per garantia de subministrament.

Disposició addicional única. *Informes sobre els efectes de l'aplicació del procediment de resolució de restriccions per garantia de subministrament.*

1. El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor del present Reial decret, ha de presentar un informe a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, en el qual s'ha d'analitzar l'impacte en el mercat de l'aplicació del procediment de resolució de restriccions per garantia de subministrament, per als diferents agents del mercat elèctric a Espanya afectats, amb especial èmfasi en els efectes que afectin la competència.

2. El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor del present Reial decret, ha de presentar un informe a la Comissió Delegada del Govern per al Canvi Climàtic, en el qual s'ha d'analitzar l'impacte en relació amb les emissions de CO₂ com a conseqüència de l'aplicació del procediment de resolució de restriccions per garantia de subministrament.

Disposició transitòria única. *Aplicació del procediment de resolució de restriccions per garantia de subministrament.*

El procediment de resolució de restriccions per garantia de subministrament que es regula a l'article 1 és aplicable fins al 2014, o en data anterior que fixi el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç si cessen les circumstàncies excepcionals que han motivat aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

El present Reial decret es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per determinar les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i les bases del règim miner i energètic, respectivament.

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica.*

Es modifica el Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica, en els termes següents:

U. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Definició.*

El mercat de producció d'energia elèctrica és l'integrat pel conjunt de transaccions comercials de compra i venda d'energia i d'altres serveis relacionats amb el subministrament d'energia elèctrica.

El mercat de producció d'energia elèctrica s'estructura en mercats a termini, mercat diari, mercat intradiari, mercats no organitzats i mercats de serveis d'ajust del sistema, entenent per tals la resolució de restriccions per garantia de subministrament i per restriccions tècniques del sistema, els serveis complementaris i la gestió de desviaments.»

Dos. L'article 12 queda redactat de la manera següent:

«Article 12. *Restriccions per garantia de subministrament i tècniques.*

1. A partir del programa diari base de funcionament l'operador del sistema ha de determinar primer les restriccions per garantia de subministrament que es regulin i després les restriccions tècniques que puguin afectar l'execució del programa previst, així com les necessitats de serveis complementaris a què doni lloc.

Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén com a restricció per garantia de subministrament la producció que es determini com a necessària de les unitats tèrmiques de producció d'energia elèctrica que utilitzin fonts de combustió d'energia primària autòctones per assegurar la garantia del subministrament fins al límit màxim establert a l'article 25 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, i tingudes en compte les possibles limitacions de programa per seguretat que, d'acord amb el que estableixen els procediments d'operació, puguin ser requerides.

Als efectes del present Reial decret, s'entén per restricció tècnica qualsevol circumstància o incidència derivada de la situació de la xarxa de transport o del sistema que, perquè afecta les condicions de seguretat, qualitat i fiabilitat del subministrament establertes per reglament i a través dels procediments d'operació corresponents, requereixi, segons el criteri tècnic de l'operador del sistema, la modificació dels programes.

2. Els procediments de resolució de restriccions per garantia de subministrament i tècniques poden comportar la retirada d'ofertes que preveuen els programes, així com la modificació dels programes, en els termes que s'estableixin sobre la base d'altres ofertes per resolució de la Secretaria d'Estat d'Energia.

3. La resolució de les restriccions per garantia de subministrament, la resolució de les restriccions tècniques i el resultat del mercat de serveis complementaris a què es refereix l'article 14 es denomina programa diari viable i ha de ser comunicat per l'operador del sistema als subjectes en la forma i els terminis que estableixen els procediments d'operació.»

Tres. L'article 23 bis queda redactat com a continuació es transcriu:

«Article 23 bis. *Liquidació a realitzar per l'operador del sistema.*

L'operador del sistema ha de liquidar les quanties a satisfer o rebre pels subjectes del mercat de producció corresponents a:

a) Els cobraments i pagaments derivats de la gestió dels serveis d'ajust del sistema, que ha d'incloure:

La resolució de restriccions per garantia de subministrament.

La resolució de restriccions tècniques.

Els serveis complementaris.

La gestió dels desviaments.

b) Els cobraments o pagaments pel servei de pagament per capacitat.»

Disposició final tercera. *Desplegament normatiu.*

1. En un termini màxim de dos mesos a partir de la publicació d'aquest Reial decret, l'operador del sistema ha de presentar al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç una proposta de revisió dels procediments d'operació afectats pel que estableix aquest Reial decret.

2. S'autoritza el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç per dictar, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions de desplegament que siguin indispensables per assegurar l'adequada aplicació d'aquest Reial decret, així com per a la modificació dels seus annexos en funció de les necessitats de garantia de subministrament del sistema elèctric.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i és aplicable a partir de la data d'entrada en vigor dels procediments d'operació a què es refereix l'apartat tercer punt 1 de l'annex I.

Madrid, 12 de febrer de 2010.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç,
MIGUEL SEBASTIÁN GASCÓN

ANNEX I

Procediment de resolució de restriccions per garantia de subministrament

Primer. Resolució de les restriccions per garantia de subministrament al programa diari base de funcionament.—Abans de les 14:00 hores de cada dijous, l'operador del sistema ha d'establir un pla de funcionament per a la setmana elèctrica immediatament següent, per a les centrals que utilitzen carbó autòcton com a combustible, i comunicar a cada titular de les dites centrals el seu pla de funcionament. S'entén per setmana elèctrica el període comprès entre les 0:00 hores de cada dissabte i les 24:00 hores del divendres immediatament següent. Aquests plans setmanals s'han d'elaborar de forma que el consum de carbó autòcton anual no superi les quantitats que preveu el «Pla nacional de reserva estratègica de carbó 2006-2012 i Nou model de desenvolupament integral i sostenible de les comarques mineres».

Diàriament, i en els mateixos terminis establerts per a la comunicació d'informació prèvia al mercat diari, l'operador del sistema ha de posar a disposició de cada subjecte del mercat les possibles actualitzacions del seu pla de funcionament setmanal que sigui necessari considerar per raó de l'evolució de les previsions de la demanda o dels lliuraments de producció d'origen renovable, o per indisponibilitats sobrevingudes d'instal·lacions de producció i/o elements de la xarxa de transport.

El procés de resolució de les restriccions per garantia de subministrament al programa diari base de funcionament s'ha de realitzar prèviament a la modificació dels programes per a la resolució de les restriccions tècniques, però tenint ja en compte les limitacions de programa que puguin ser requerides per raons de seguretat del sistema elèctric.

En el procés de resolució de restriccions per garantia de subministrament, l'operador del sistema ha de realitzar les modificacions de programa necessàries per incloure, d'acord amb el pla de funcionament setmanal, si s'escau actualitzat, i comunicat als subjectes del mercat, la generació tèrmica amb centrals que utilitzen carbó autòcton com a combustible que hagin estat determinades pel ministre d'Indústria Turisme i Comerç fins al límit màxim que estableix l'article 25 de la Llei 54/1997, de 27 novembre, sempre que aquest límit màxim impliqui, en el període anual corresponent, el consum d'unes quantitats de carbó autòcton no més grans de les que preveu l'esmentat «Pla nacional de reserva estratègica de carbó 2006-2012 i Nou model de desenvolupament integral i sostenible de les comarques mineres» per a aquest any.

Després de la resolució de les restriccions per garantia de subministrament i la posterior resolució de les restriccions tècniques, l'operador del sistema, per tal d'obtenir un programa equilibrat en generació i demanda, ha de procedir a aplicar una reducció dels valors programats per compensar l'energia incorporada per a la resolució de les restriccions per garantia de subministrament, i que no hagi estat ja directament compensada per les modificacions de programa per solució de restriccions tècniques el saldo net horari del qual representi una reducció del programa base de funcionament.

Segon. Unitats que participen en el procés de resolució de restriccions per garantia de subministrament en el programa diari base de funcionament.—Per a la resolució de restriccions per garantia de subministrament s'han de modificar els programes per incloure la generació tèrmica amb centrals que utilitzen carbó autòcton com a combustible, en què participen les centrals habilitades pel ministre d'Indústria Turisme i Comerç, segons el que disposa l'annex II.

Tercer. Modificació de programes per a la resolució de restriccions per garantia de subministrament.

1. L'operador del sistema ha de determinar, d'acord amb el pla setmanal de funcionament per a les centrals que utilitzen carbó autòcton com a combustible, actualitzat, si s'escau, fins al dia anterior al de subministrament, les modificacions que, complint els criteris de seguretat que estableixen els procediments d'operació del sistema, s'hagin de realitzar sobre el programa diari base de funcionament per a la resolució de les restriccions per garantia de subministrament.

2. Els augments d'energia així programats i efectivament realitzats sobre el programa diari base de funcionament han de ser retribuïts segons la metodologia de càlcul que estableix l'annex II per a la instal·lació corresponent.

Quart. *Solució dels desequilibris entre producció i demanda derivats de la resolució de restriccions per garantia de subministrament.*

1. Els increments dels programes de generació tèrmica amb centrals que utilitzen carbó autòcton com a combustible que es realitzin d'acord amb el que estableix l'apartat tercer d'aquest annex I, que no siguin directament compensats per les modificacions de programa que calgui aplicar per a la resolució de les restriccions tècniques identificades i el saldo net horari del qual representi una reducció del programa base de funcionament, s'han de compensar mitjançant l'aplicació del mecanisme específic descrit en els punts següents.

2. En aquest mecanisme específic de reducció de programes, hi han de participar totes les instal·lacions tèrmiques de producció de règim ordinari emissores de CO₂, a excepció de les instal·lacions de règim ordinari que realitzin activitats de cogeneració o a les que apliqui la prima que estableixen els articles 45 i 46 i la disposició addicional sisena del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica en règim especial, que no estiguin incloses a l'annex II i tinguin un programa de venda d'energia en el programa diari base de funcionament corresponent a l'endemà.

3. La reducció dels programes d'aquestes instal·lacions de producció s'efectua tenint en compte l'ordre de mèrit descendent dels nivells d'emissió de CO₂ de les diferents instal·lacions de producció, amb respecte de les limitacions de programa que calgui establir sobre les instal·lacions esmentades per raons de seguretat del sistema elèctric.

La Comissió Nacional d'Energia ha de supervisar i fer públics els valors d'emissió de CO₂ de cadascuna de les instal·lacions tèrmiques de producció, comunicats pels subjectes titulars d'aquestes, com a pas previ a la utilització d'aquests valors en aquest procés. Els valors d'emissió comunicats a aquests efectes han de ser coherents amb el contingut dels informes verificats d'emissions que el titular hagi notificat en el marc de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

En cas que els valors d'emissió de CO₂ de les instal·lacions per a una tecnologia estiguin en un rang inferior al 5 per cent de desviació respecte a la mitjana per tecnologia s'ha de tenir en compte el criteri de minimització de l'impacte econòmic en el sistema en la prioritització de la reducció dels programes, per a la qual cosa s'ha d'establir un procés de subhasta amb caràcter mensual que garanteixi la minimització de l'esmentat impacte econòmic. El procés de subhasta ha de ser realitzat per la Comissió Nacional d'Energia.

4. Les unitats el programa de les quals resulti reduït en aquest procés per a la compensació de les modificacions per solució de restriccions per garantia de subministrament, després de la incorporació també de les modificacions de programa per a la resolució de restriccions tècniques el saldo net horari del qual representi una reducció del programa base de funcionament, tenen associada una obligació de pagament al preu del mercat diari i, sempre que la reducció de programa aplicada en el programa base de funcionament es mantingui de forma efectiva, generen un dret de cobrament que es defineix a l'annex III.

Posteriorment, aquestes unitats no es poden presentar en oferta a pujar en els mercats intradiaris excepte per mantenir els seus mínims tècnics de funcionament. L'incompliment d'aquest requisit se sanciona en els termes que resulten de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

Cinquè. *Assignació i liquidació dels costos derivats del procés.*

1. La liquidació dels costos derivats del procés ha de ser realitzada per l'operador del sistema d'acord amb el que estableixen els apartats tercer i quart.

2. El saldo dels drets de cobrament establerts en els apartats tercer i quart i de les obligacions de pagament de l'apartat quart s'ha de sufragar amb càrrec al saldo resultant de la diferència entre els ingressos derivats del finançament dels pagaments per capacitat i els

costos corresponents a la seva retribució abans de la seva liquidació a la Comissió Nacional d'Energia. El saldo restant té la consideració d'ingrés o cost liquidable del sistema als efectes que preveu el Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el procediment de liquidació dels costos de transport, distribució i comercialització a tarifa, dels costos permanents del sistema i dels costos de diversificació i seguretat de proveïment.

Sisè. *Supervisió.*—Sense perjudici del que estableix la disposició addicional onzena, punt tercer 1, funció onzena, de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, en relació amb el títol X de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, la Comissió Nacional d'Energia, en l'exercici de la funció dotzena de la disposició addicional onzena, pot sol·licitar la informació que consideri necessària.

Quan detecti l'existència d'indisponibilitats de pràctiques restrictives de la competència, ho ha de posar en coneixement de la Comissió Nacional de la Competència, i ha d'aportar tots els elements de fet al seu abast i, si s'escau, un dictamen no vinculant de la qualificació que li mereixen els fets esmentats.

ANNEX II

Centrals que participen en el procés de resolució de restriccions per garantia de subministrament com a unitats venedores, preu de retribució de l'energia i volums màxims de producció anuals programats

1. Les centrals obligades a participar com a unitats venedores en el procés de modificacions de programa per a la resolució de restriccions per garantia de subministrament són les que s'esmenten a continuació:

- Soto de Ribera 3.
- Narcea 3.
- Anllares.
- La Robla 2.
- Compostilla.
- Terol.
- Guardo 2.
- Puentenuevo 3.
- Escucha.
- Elcogás.

Els preus de retribució de l'energia i el volum màxim de producció per a cada any que pot ser programat en el procés de resolució de restriccions per garantia de subministrament han de ser fixats per a cada central anualment per resolució de la Secretaria d'Estat d'Energia. Igualment, la Secretaria d'Estat d'Energia pot autoritzar transvasaments de carbó entre centrals per a una millor gestió de l'estoc acumulat i fixar la nova retribució i volum màxim de les centrals afectades.

L'incompliment de la producció programada en el pla de funcionament comunicat per l'operador del sistema en el procés de resolució de restriccions per garantia de subministrament, de conformitat amb el que estableix l'annex I, se sanciona en els termes que resulten de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, llevat que derivi d'indisponibilitats sobrevingudes degudament justificades d'acord amb la normativa vigent.

Si com a conseqüència d'indisponibilitats sobrevingudes degudament justificades, de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior, la diferència entre les quantitats corresponents al volum màxim de producció de l'any i les realment produïdes s'ha de tenir en compte per a la fixació del volum màxim de producció durant el període de vigència del mecanisme.

2. Les quantitats de carbó autòcton a adquirir pels titulars de les centrals a què es refereix l'apartat anterior per complir els volums màxims de producció que poden ser programats en el procés de resolució de restriccions per garantia de subministrament són les que es fixin per a cada any per resolució de la Secretaria d'Estat d'Energia.

La Comissió Nacional d'Energia ha de supervisar i inspeccionar la correcta utilització del carbó autòcton associada a les produccions programada en el pla de funcionament comunicat per l'operador del sistema en el procés de resolució de restriccions per garantia de subministrament.

3. Metodologia de càlcul dels preus de retribució de l'energia.

3.1 Els preus de retribució de l'energia de les centrals obligades a participar en el procés de resolució de restriccions per garantia de subministrament han de correspondre amb el cost unitari de generació del grup per a una producció anual corresponent al volum màxim de producció programable per garantia de subministrament.

Quan alguna d'aquestes centrals resulti programada en el programa base de funcionament i el volum màxim de producció programat no hagi estat assolit, la diferència entre el preu horari resultant en el mercat diari i el cost unitari de generació que es defineix a l'apartat següent genera una obligació de pagament del titular de la central en el procés de liquidació de les restriccions per garantia de subministrament. L'energia produïda s'ha de tenir en compte a l'hora de determinar l'energia pendent per assolir el volum màxim de producció per a cada any que pot ser programada en el procés de resolució de restriccions per garantia de subministrament.

3.2 El cost unitari de generació dels grups per a una producció anual corresponent al volum màxim de producció programable per garantia de subministrament ha d'incloure el cost de combustible posat en central, el cost financer del carbó autòcton emmagatzemat, el cost variable d'operació i manteniment, els costos fixos i el cost d'emissió de CO₂. Aquests costos es calculen per a cada central i d'acord amb la fórmula següent:

$$CG(i) = CC_i + Cf_i + CVOM_i + CF_i + CO_{2i}$$

On:

CC_i: Cost de combustible expressat en euros/MWh, que es calcula d'acord amb la fórmula següent:

$$1.000 \times FCA_i \times \left[PRCA_i \times \frac{ConsEsp_i}{PCS_i} \right] + 1.000 \times (1 - FCA_i) \times \left(\frac{P_p}{C_{se}} + PRL_i \right) \times \frac{ConsEsp_i}{PCS_i}$$

On:

FCA_i És el tant per u de carbó autòcton en energia, que han d'acreditar davant la Comissió Nacional d'Energia els titulars de les instal·lacions.

PRCA_i Són els preus d'adquisició del carbó autòcton per a cada central, expressats en €/t que incorporen les correccions per motius de qualitat. Aquests preus es calculen a partir dels de 2009 que s'han d'incrementar un 2% anual fins a l'any 2012. En el cas de l'emmagatzematge estratègic temporal de carbó (AETC) es consideren a més els costos logístics i de gestió. En finalitzar cada exercici, les centrals que hagin fixat un preu d'adquisició inferior al considerat han de liquidar a l'operador del sistema l'excés de retribució per aquest concepte segons s'estableixi per resolució de la Secretaria d'Estat d'Energia.

ConsEsp_i és el consum específic de la central expressat en te PCS/kWh en barres de central. Per a cada una de les centrals es prenen els següents:

Central Térmica	Consum específic (te de PCS / kWh bc)
Soto de Ribera 3	2,597
Narcea 3	2,636
Anllares	2,748
La Robla 2	2,741
Compostilla	2,568
Teruel	2,670

Central Térmica	Consum específic (te de PCS / kWh bc)
Guardo 2.	2,548
Puentenuevo 3	2,668
Escucha	3,078
Elcogás.	2,527

Anualment, aquests paràmetres s'han d'actualitzar per resolució de la Secretaria d'Estat d'Energia.

PCS_i i PCS'_i són els poders calorífics superiors del carbó autòcton i del combustible de referència de la central i expressats en te PCS/t, on el primer ha de ser acreditat davant la Comissió Nacional d'Energia per l'empresa propietària de cada central.

C_€: Canvi del dòlar respecte de l'euro (en \$/€). Per a la conversió de dòlars USA a euros es pren la mitjana dels tipus de canvi diaris dòlar USA-euro publicada pel Banc Central Europeu i corresponent al període de càlcul del preu del combustible. Si en algun dels dies del període d'aplicació de preu la ràtio de conversió de l'USD/EUR no està disponible, llavors s'ha d'utilitzar la taxa de conversió USD/EUR de l'últim dia laborable.

P_p és el preu de referència de l'hulla importada, tal com figura a l'annex III, on s'especifica el procediment de càlcul i que ha de ser revisat amb caràcter anual. En cas que s'utilitzin altres combustibles se n'ha de ponderar el preu en funció dels preus internacionals d'aquests combustibles.

PRL_i és el preu de referència dels costos de logística dels combustibles posats a la central i en €/t. Aquest terme és determinat per la Secretaria d'Estat d'Energia per a cada central basat en preus de mercat.

Cf_i: Cost financer unitari, expressat en euros/MWh. És el cost del carbó autòcton emmagatzemat superior a l'estoc de seguretat (equivalent a un consum de 720 hores). Es calcula aplicant el tipus d'interès de l'Euríbor més 150 punts bàsics a la quantitat de carbó autòcton emmagatzemat superior a l'estoc de seguretat valorat al preu d'adquisició de l'estoc existent. A més es consideren com a cost unes minves de l'1 % per a les hules i antracites i del 2 % per al lignit negre. La suma de les quantitats dividida pel volum màxim de producció programable per garantia de subministrament per a l'any que es calcula dona com a resultat el cost financer unitari.

En finalitzar cada exercici, les centrals que hagin funcionat durant més nombre d'hores que les considerades corresponents al volum màxim de producció programable per garantia de subministrament que s'hagi fixat per a aquest han de liquidar a l'operador del sistema l'excés de retribució en concepte de cost financer per l'esmentat excés.

CVOM_i: Cost variable d'operació i manteniment unitari, expressat en euros/MWh. Aquest cost pren un valor de 2 €/MWh per a les centrals de lignit negre i d'1,5 €/MWh per a les hules i antracites. En cas que el grup de generació disposi de planta de dessulfuració aquests costos s'incrementen en 0,5 €/MWh.

CF_i: El cost fix unitari, expressat en euros/MWh, inclou el cost d'operació i manteniment fix i, si s'escau, l'annualitat del cost d'inversió calculat d'acord amb la fórmula següent:

$$CF_i = (CFOM_i \times P_i + CIT_i) / Ep_i$$

On:

CFOM_i: Cost fix d'operació i manteniment unitari, expressat en euros/MW. El cost fix d'operació i manteniment per a cada central és de 33.000 €/MW de cost per grup generador o, per a la central de gasificació integrada, 140.000 €/MW a preus de 2010. A més, es consideren 5.000 €/MW, si disposa de planta de dessulfuració, a preus de 2010.

Els valors del cost fix d'operació i manteniment definits en el paràgraf anterior s'han d'actualitzar cada any amb la variació anual de l'índex de preus al consum i han de ser publicats per resolució de la Secretaria d'Estat d'Energia. Per al càlcul de la variació dels

índexs de preus l'any n s'ha de prendre com a valor dels índexs esmentats la mitjana mòbil dels últims dotze mesos a novembre de l'any anterior.

CIT_i : Anualitat del cost de la inversió per dessulfuració o per a amortització de plantes de gasificació integrades per a cada grup, expressada en euros. S'ha de comptar com a suma de dos termes la retribució per amortització i la retribució del capital, i s'ha de descomptar el pagament per capacitat. Es calcula d'acord amb la fórmula següent:

$$CIT_i = A_i + R_i - CP_i$$

On:

A_i : Retribució per amortització anual de la inversió del grup i, expressada en euros. L'amortització de la inversió ha de ser lineal considerant una vida útil de 10 anys per a les inversions en dessulfuració i 6 anys per a amortització de la planta de gasificació integrada.

R_i : Retribució financera l'any n de la inversió del grup i, expressada en euros.

S'ha de calcular cada any aplicant la taxa de retribució (Tr_n) a la inversió neta (VNI_{in}), de conformitat amb la fórmula següent:

$$R_{in} = VNI_{in} \times Tr_n$$

On:

VNI_i : Valor net de la inversió del grup i expressada en euros. Per calcular-lo s'han de prendre com a valors inicials a 31 de desembre de 2009 una inversió de 60.000 milers d'euros per als grups que disposen de planta de dessulfuració. En el cas de la planta de gasificació integrada s'ha de prendre el valor de la inversió no amortitzada a 31 de desembre de l'any 2009.

(Tr_n): Taxa financera de retribució a aplicar l'any n. S'ha de correspondre amb el valor de l'Euríbor a tres mesos més 150 punts bàsics. L'esmentat valor s'ha de revisar anualment amb el valor de l'Euríbor de la mitjana de les cotitzacions del mes de novembre de l'any anterior a la data de l'actualització.

CP_i : Pagament anual per capacitat del grup i, expressada en euros per a cada central.

P_i : Potència neta del grup generador, en MW.

Ep_i : Energia programada per a l'any, en MWh.

En finalitzar cada exercici, les centrals que hagin produït un volum d'energia elèctrica superior al volum màxim de producció programable per garantia de subministrament que s'hagi fixat han de liquidar a l'operador del sistema l'excés de retribució en concepte de cost fix per l'esmentada diferència prèvia resolució de la Secretaria d'Estat d'Energia.

CO_{2i} : El cost unitari d'emissió del CO_2 en euros/MWh, per al qual s'apliquen els últims factors d'emissió disponibles de cada grup generador (en ton CO_2 per MWh generat). Per al càlcul del valor del dret d'emissió, per a cada exercici s'ha de prendre la cotització mitjana del EUA Futures Contracts del mes de novembre al mercat ECX per a l'any següent.

4. Per a l'any 2010 els volums màxims per a cada central s'han de fixar prorratejant en funció del nombre màxim d'hores en què aquest mecanisme és aplicable.

ANNEX III

Drets de cobrament de les unitats el programa de les quals resulti reduït en el procés per a la compensació de les modificacions per solució de restriccions per garantia de subministrament

1. *Drets de cobrament de les unitats que utilitzin com a combustible carbó d'importació i fuel*

1.1 Les unitats que utilitzin com a combustible carbó d'importació o fuel el programa de les quals resulti reduït en aquest procés per a la compensació de les modificacions per solució de restriccions per garantia de subministrament, després de la incorporació també d'aquelles modificacions de programa per a la resolució de restriccions tècniques el saldo net horari del qual representi una reducció del programa base de funcionament, i la reducció de programa aplicat en el programa base de funcionament es mantingui de forma efectiva, generen un dret de cobrament que s'ha de determinar a partir del preu resultant del mercat diari, de la cotització del combustible utilitzat i dels preus dels drets d'emissió de CO₂ en els mercats internacionals que han de ser revisats semestralment per la Direcció General de Política Energètica i Mines i, excepcionalment, s'han de revisar els preus resultants si els seus valors experimenten variacions superiors a un 20%. El càlcul s'ha de realitzar de la manera següent:

$$RS^i = \sum_j [ED_j^i \cdot (\text{MAX} (PMD_j - PR_{ic}^i; 0) + m_i)]$$

On:

RSⁱ: Dret de cobrament pel servei prestat per la central i, en €.

ED_jⁱ: Energia programada en el programa diari base de funcionament de tots els grups de la central i en l'hora j que ha resultat reduïda per l'operador del sistema en la resolució del mecanisme per restriccions de garantia de subministrament.

PMD_j: Preu resultant de la cassació del mercat diari en l'hora j.

PR_{ic}ⁱ: Preu de referència del combustible c utilitzat per la central i, basat en la cotització internacional CIF al mercat spot del preu del combustible utilitzat i del preu dels drets d'emissió de CO₂, segons es defineix a l'apartat 2 d'aquest annex.

m_i: Marge comercial unitari a reconèixer a la central i. Aquest marge s'ha d'aplicar a les centrals i que a l'entrada en vigor del present Reial decret tinguin subscrits contractes a llarg termini de subministrament de combustible en les condicions que estableix l'apartat 1.3 d'aquest annex.

1.2. El preu de referència del combustible c utilitzat pel grup generador i, PR_{ic}ⁱ, es compon dels termes següents:

$$PR_{ic}^i = a_i \times PR_{ip} + b_i + PR_{icO_2}$$

On:

a_i; b_i: Són els paràmetres fixats en els contractes de compra de combustibles de la central i, on a_i és el descompte sobre el preu del combustible de referència internacional i b_i representa els costos fixos de combustible independents de la cotització del combustible de referència internacional. Les empreses titulars d'aquestes centrals han de presentar a la Comissió Nacional d'Energia, en el termini de 10 dies, els valors d'aquests paràmetres de cadascuna de les seves centrals i aquesta ha d'elaborar un informe i proposta d'aplicació del paràmetre per a cada central i ho ha de remetre a la Direcció General de Política Energètica i Mines, que ha de resoldre autoritzant les centrals que tenen dret a un coeficient a_i diferent de la unitat o de b_i diferent de 0.

PR_{ip}: És el preu de referència del producte aplicable a la central i, que utilitza el combustible p expressat en euros/MWh.

PR_{CO_2} : Preu de referència dels drets d'emissió de CO_2 aplicable a la central i, expressat en euros/MWh.

PR_{ip} i PR_{CO_2} els ha de fixar semestralment la Direcció General de Política Energètica i Mines, els mesos de gener i juliol, i s'han de calcular com s'indica a continuació:

1.2.1 PR_{ip} : El preu de referència del producte p aplicable a la central i es calcula d'acord amb la fórmula següent:

$$PR_{ip} = \frac{P_p}{C_{\$/\epsilon} \times P_{ci} \times F_c \times Re}$$

On:

P_p : Els preus del producte per tipus de combustible, els ha de fixar semestralment la Direcció General de Política Energètica i Mines, els mesos de gener i juliol, sota la consideració dels índexs i cotitzacions següents, expressats en \$/tn depenent del tipus de combustible:

Per a l'hulla importada, és igual al preu mitjà forward de l'API#2 publicat pel Coal Daily d'Energy Argus i es calcula com la mitjana aritmètica de les cotitzacions diàries dels últims dies disponibles previs a la seva fixació per al semestre immediatament posterior.

Per al Fuel Oil 1 per cent, és igual a la mitjana aritmètica de les cotitzacions altes de Fuel Oil 1 per cent en el mercat CIF Mediterrani (Gènova/Lavera) publicada en el Platts European Marketscan i es calcula com la mitjana de les cotitzacions mensuals, corresponents al semestre immediatament anterior.

$C_{\$/\epsilon}$: Canvi del dòlar respecte de l'euro (en \$/€). Per a la conversió de dòlars USA a euros es pren la mitjana dels tipus de canvi diaris dòlar USA-euro publicada pel banc Central Europeu i corresponent al període de càlcul del preu del combustible. Si en algun dels dies del període d'aplicació de preu la ràtio de conversió de l'USD/EUR no està disponible, llavors s'ha d'utilitzar la taxa de conversió USD/EUR de l'últim dia laborable.

P_{ci} : Poder calorífic inferior del combustible utilitzat valorat en te/t. Els valors del poder calorífic inferior del combustible utilitzat per un grup i són els següents:

	Pci (te/t)
Carbó	6.000
Fuel Oil	9.750

Re_i : Rendiment del grup, expressat en tant per u. Els valors del rendiment en funció del combustible utilitzat per cada grup i són els següents:

	Re _i (%)
Carbó	37,5
Fuel Oil	33

F_c : $1,163 \times 10^{-3}$ MWh/te.

1.2.2 PR_{CO_2} : El preu de referència dels drets d'emissió de CO_2 aplicable a la central i es calcula d'acord amb la fórmula següent:

$$PR_{CO_2} = P_{CO_2} \times FE_1$$

On:

PCO_2 : són els preus mitjans de la tona equivalent de CO_2 en els períodes, compresos en cada semestre de l'any per als quals es determina el preu PR_{CO_2} . Es calculen com la mitjana del preu al comptat de cada un dels dies del període corresponent de la tona

equivalent de CO₂ en el mercat d'ECX (European Climate Exchange) (en €/tCO₂). Els dies de negociació es considera el preu de tancament del mercat, i la resta dels dies es considera el preu de tancament de l'últim dia de negociació anterior.

FE_i: és el factor d'emissió d'una instal·lació expressat en tones equivalents de CO₂ per megawatt hora.

Els factors d'emissió de cada instal·lació es determinen utilitzant les dades d'emissions que aquestes han notificat en l'àmbit de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

1.3 Perquè una central i, que a l'entrada en vigor del present Reial decret tingui subscrits contractes a llarg termini de subministrament de combustible que incloguin clàusules del tipus «take or pay», tingui dret al reconeixement del marge unitari mi a què es refereix l'apartat 1, ha de presentar els contractes de subministrament de combustible corresponents a la Comissió Nacional d'Energia abans de l'1 de juny de 2010. La Comissió Nacional d'Energia, en el termini de 10 dies, en vista dels contractes ha d'elaborar un informe i proposta d'aplicació del marge per a cada central i remetre'l a la Direcció General de Política Energètica i Mines, que ha de resoldre autoritzant les centrals que tenen dret a l'aplicació d'un marge, la quantia d'aquest i el termini màxim d'aplicació.

En cas que els contractes no incloguin clàusules del tipus «take or pay» però constitueixin compromís de compra ferm, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha de tenir en compte, si n'hi ha, els costos resultants de la renegociació o cancel·lació d'aquests contractes amb el proveïdor.

Igualment s'han d'incorporar els possibles costos del dany emergent en les centrals, en els quals s'han de considerar, entre d'altres, els costos unitaris més alts de transport i d'operació i manteniment com a conseqüència de la reducció d'activitat a la central.

2. Drets de cobrament de les unitats que utilitzin com a combustible gas natural

Les unitats que utilitzin com a combustible gas natural amb un programa que resulti reduït en aquest procés per a la compensació de les modificacions per solució de restriccions per garantia de subministrament, després de la incorporació també de les modificacions de programa per a la resolució de restriccions tècniques el saldo net horari del qual representi una reducció del programa base de funcionament, i la reducció de programa aplicat en el programa base de funcionament es mantingui de forma efectiva, generen un dret de cobrament igual al preu resultant del procés de la subhasta de resolució de restriccions per garantia de subministrament definit a l'últim paràgraf del punt 3 de l'apartat quart de l'annex I.

Les subhastes esmentades tenen caràcter mensual i se celebren amb dos mesos d'antelació. El ministre d'Indústria Turisme i Comerç ha de fixar les condicions i el procediment de funcionament i participació en aquestes subhastes.